

Enheten för juridiskt verksamhetsstöd
Camilla Lindholm

Tiptapp AB
Ombud
Fredrik Bergman, Centrum för rättvisa
Box 2215
103 15 Stockholm

Överklagande av beslut om förbud att förmedla transport av hushållsavfall gällande TipTapp AB, Stockholms kommun

Beslut

Länsstyrelsen avslår överklagandet

Bakgrund

Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Stockholms stad (nämnden) beslutade den 25 september 2018, Dnr.2017-9885, att förbjuda Tiptapp AB, [REDACTED] att förmedla transport inom Stockholms kommun av hushållsavfall till någon annan än de entreprenörer som Stockholms kommun anlitar eller har gett koncession för transport av avfall.

Av beslutet framgår bl.a. följande. Tiptapp AB bedriver en internetjänst i form av en app för förmedling av transport av bland annat avfall från privatpersoner. Appen innehåller tre tjänster:

- *Transporteras bort*. I huvudsak hushållsavfall och mest grovavfall och i vissa fall även farligt avfall
- *Bortskänkes*. Tillsynes saker som skänkes bort för att återanvändas av någon
- *Hit & dit*. Förmedling av transporttjänster av föremål som behöver fraktas från en plats till en annan

Avfall som förmedlas från privatpersoner via appen utgör hushållsavfall. Förvaltningen har bedömt att förmedlingen av hushållsavfall innebär att Tiptapp är mäklare av avfall enligt 6 § avfallsförordningen (2011:927).

Mot denna bakgrund har nämnden i beslut den 4 december 2017 förelagt Tiptapp dels att registrera sig hos länsstyrelsen som mäklare av avfall och dels inkomma med sådana uppgifter om hantering samt transportörer av farligt avfall som mäklare av avfall är skyldiga att föra anteckningar om. Tiptapp har överklagat nämndens beslut, men har trots detta registrerat sig som mäklare samt inkommit med vissa uppgifter enligt föreläggandet.

Datum
2019-10-23

Beteckning
505-47922-2018

Av de uppgifter som således inkommit rörande farligt avfall kan konstateras att det finns ett antal transportörer som återkommer mycket frekvent. Eftersom transportörerna uppges vara privatpersoner framstår det inte som troligt att transportörerna av det farliga avfallet har erforderligt tillstånd till transporterna. De har inte heller fått koncession eller anlitats av kommunen.

Förmedlingen av hushållsavfallet till annan än kommunens renhållare och dennes entreprenörer strider mot bestämmelserna i 15 kap. 20 och 24 § miljöbalken (1998:808) samt 3 och 12 §§ renhållningsordningen för Stockholms kommun (Kfs 2018:4) och är inte tillåten. Förvaltningen bedömer att det är nödvändigt att förbjuda sådan förmedling av hushållsavfall. Förbudet träffar inte bara den som yrkesmässigt hämtar avfall utan all hämtning av hushållsavfall inklusive grovavfall – även privatpersoner som vid enstaka tillfällen utför en tjänst åt en annan. Även om en privatperson till äventyrs skulle ha transporttillstånd från länsstyrelsen är hämtningen av avfallet således i strid mot miljöbalkens regler.

Hushållsavfall som inte är grovavfall får i Stockholm bara hämtas av två entreprenörer som är upphandlade av kommunen. Grovavfall får hämtas av de företag som fått sk tjänstekoncession. Fastighetsägare med bostadsfastigheter och enskilda hushåll får bara anlita de företag som har koncession.

Eftersom Tiptapp redovisat att de endast har privatpersoner registrerade som avfallshämtare och sålunda ingen av dem har koncession, strider all hämtning av grovavfall av privatpersoner mot det kommunala avfallsmonopolet enligt 15 kap. 24 § miljöbalken. Detta gäller som anförts alla – inte bara de privatpersoner som kan antas utföra hämtningen yrkesmässigt. Förvaltningen bedömer att det för att miljöbalkens bestämmelser ska efterlevas är nödvändigt att förbjuda Tiptapp att förmedla hushållsavfall till andra transportörer än sådana som är anlitade av Stockholms kommun eller innehar tjänstekoncession.

Gällande avfallslagstiftning är inte anpassad efter den marknadsutveckling som har skett. Tiptapps tjänster är från allmänna utgångspunkter vällovliga och är ett uttryck för hur den digitala tekniken skapat möjligheter för enskilda att bistå varandra. När det gäller avfallshämtning finns idag emellertid inte lagliga förutsättningar att bedriva hämtning och transport av hushållsavfall respektive förmedling av sådana transporter till annan än den kommunala renhållningshuvudmannen och dess entreprenörer. Undantag kan gälla om den som lämnar avfallet själv åker med till återvinningscentralen och själv lämnar avfallet där. Det är då fråga om en transporttjänst av annat slag än ren avfallshämtning.

Tiptapp AB har överklagat beslutet och yrkat att beslutet i första hand upphävs eller, i andra hand, begränsas till att gälla endast yrkesmässiga avfallstransporter som genomförs utan tillstånd. Till stöd för talan anförts bl.a. följande. Eftersom det kommunala renhållningsmonopolet har utformats som en ramlag måste kommunerna meddela föreskrifter om den närmare hanteringen av avfallet för att kunna uppfylla sina åligganden (15 kap. 41 § miljöbalken). Det är alltså föreskrifterna i de kommunala renhållningsordningarna, och inte reglerna i miljöbalken, som i praktiken bestämmer den närmare omfattningen av det kommunala renhållningsmonopolet. Det betyder i sin tur att det är föreskrifterna i Stockholms kommuns renhållningsordning som ska läggas till grund för

Datum
2019-10-23

Beteckning
505-47922-2018

länsstyrelsens bedömning om de transporter som förmedlas genom Tiptapp kan anses tillåtna eller inte. Vid tolkningen och tillämpningen av Stockholms kommuns renhållningsordning ska beaktas att föreskrifter som inte i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till enskildas förmåga att själva hantera sitt avfall står i strid med 15 kap. 23 § miljöbalken och inte får tillämpas (se rättsfallet RÅ 1988 ref. 32).

Föreskriften i 36 § i Stockholms kommuns renhållningsordning, som anger att enskilda hushåll får transportera och lämna sorterat grovavfall vid en återvinningscentral, kan inte tolkas på det sättet att det skulle vara helt otillåtet för privatpersoner att hjälpa varandra med sådana transporter. En sådan inskränkande tolkning saknar stöd i föreskriftens ordalydelse och skulle dessutom leda till märkliga konsekvenser. Till exempel skulle enskilda som av olika skäl inte kan medverka vid en transport av föremål till en återvinningscentral vara förhindrade att ta hjälp av anhöriga för att ombesörja transporten. Vidare har det inte framkommit några skäl som gör att en föreskrift med ett sådant innehåll framstår som miljömässigt motiverad. Den tolkning som kommunen har gjort i det överklagade beslutet innebär också att tillräcklig hänsyn inte tas till enskildas förmåga att själva hantera sitt avfall. Kommunens tolkning är därmed oförenlig med bestämmelsen i 15 kap. 23 § miljöbalken och kan därför inte läggas till grund för länsstyrelsens bedömning.

Mot den bakgrunden kan varken regleringen i miljöbalken eller i Stockholms kommuns renhållningsordning i sig anses utgöra hinder mot att enskilda hushåll tar hjälp av en annan privatperson för att transportera hushållets grovavfall till en återvinningscentral, under förutsättning att transportören inte gör detta yrkesmässigt. Det överklagade beslutet innebär i praktiken ett totalförbud mot en betydande del av Tiptapps näringsverksamhet. Kommunen har inte visat att det finns fog för beslutet eller att det uppfyller kraven på proportionalitet.

Av 26 kap. 9 § andra stycket miljöbalken följer att kommunen inte får tillgripa mer betungande åtgärder än de som behövs i det enskilda fallet. Det ankommer på kommunen att anföra omständigheter och lägga fram bevisning till stöd för ett förbud och att det uppfyller kraven på proportionalitet. Vid proportionalitetsbedömningen ska Tiptapps näringsfrihet beaktas. Ett förbud som innebär att en väsentlig del av bolagets näringsverksamhet förbjuds kräver tungt vägande skäl och får meddelas först sedan andra möjliga åtgärder har uttömts.

Som redogjorts för ovan innebär regleringen i miljöbalken och kommunens renhållningsordning inte något hinder mot att enskilda hushåll tar hjälp av en utomstående privatperson att ombesörja transport av hushållets grovavfall, under förutsättning att transportören inte gör detta yrkesmässigt. Det överklagade beslutet framstår redan av det skälet som alltför långtgående.

Vidare saknar det överklagade beslutet en redogörelse för vilka allmänna intressen som motiverar en så ingripande åtgärd som ett förbud samt hur dessa eventuella intressen förhåller sig till Tiptapps intresse av att kunna fortsätta driva sin näringsverksamhet. Det angelägna allmänna intresset får i det här fallet snarast anses vara att förhindra yrkesmässiga transporter av avfall. Kommunen har emellertid inte anfört några omständigheter eller lagt fram någon utredning som

visar att ett totalförbud av en väsentlig del av bolagets verksamhet är motiverat eller att det avsedda ändamålet med beslutet inte kan uppnås genom mindre ingripande åtgärder. Eftersom kommunen inte har visat att det finns fog för beslutet eller att det uppfyller kraven på proportionalitet ska det upphävas. Om förbudet ska bestå bör det i vart fall begränsas till att avse yrkesmässiga avfallstransporter som genomförs utan tillstånd.

I yttrande har **nämnden** bestridit överklagandet och anfört bl.a. följande. Av förarbetena till de bestämmelser i miljöbalken som reglerar det kommunala avfallsmonopolet framgår att de undantag från monopolet som kommunen får medge avser möjlighet för enskilda att själva ta hand om avfall som uppkommit hos dem. Det är alltså personlig hantering av det egna avfallet som under vissa, av kommunen angivna, omständigheter får medges. Renhållningsordningen, som meddelats med stöd av dessa bestämmelser i miljöbalken, kan inte ges en vidare innebörd än vad som följer av lagstiftarens bemyndigande. Förvaltningen finner inte att bestämmelserna i renhållningsordningen står i strid med överordnad föreskrift. Det finns inte heller skäl att anta att renhållningsordningen inte skulle ha tillkommit i laga ordning. Det finns därmed inte grund för att inte tillämpa bestämmelserna i renhållningsordningen.

Näringsfriheten har inskränkts genom lag av hänsyn till miljöskyddet, som är ett allmänt intresse. Det är nämndens uppgift i egenskap av tillsynsmyndighet att kontrollera att miljöskyddslagstiftningen efterlevs. Bevisbördan för att verksamheten är förenlig med miljölagstiftningen vilar på den som bedriver verksamheten, i detta fall Tiptapp. Ett beslut om förbud mot att bedriva en verksamhet som står i strid med lagstiftningen innebär ingen inskränkning av näringsfriheten.

Den skälighetsbedömning som nämnden har gjort innefattar en fullständig proportionalitetsbedömning. Nämnden har utrett förutsättningarna att besluta om mindre ingripande åtgärder och funnit att det inte är möjligt. Beslutet har utformats på så sätt att endast den delen av verksamheten som står i strid med det kommunala avfallsmonopolet träffas. Beslutet är således skäligt och inte mer ingripande än vad som behövs i det enskilda fallet.

Tiptapp AB har i bemötande anfört bl.a. följande. Tiptapp uppfattar att kommunens grundläggande inställning i ärendet är att det är bestämmelserna i 15 kap. 23 och 24 §§ miljöbalken som ligger till grund för det överklagade förbudsbeslutet och som utgör hinder mot att enskilda hjälper varandra med att transportera grovavfall till kommunens återvinningscentraler. En följd av kommunens tolkning är att även 36 § i kommunens renhållningsordning ska ges en sådan innebörd, eftersom renhållningsordningen inte kan gå utöver vad som är tillåtet enligt miljöbalken. Det länsstyrelsen har att pröva i ärendet är alltså om bestämmelserna i 15 kap. 23 och 24 §§ miljöbalken ska anses ha den snäva innebörd som kommunen har gjort gällande, dvs. att det inte är tillåtet för enskilda att hjälpa varandra med att transportera grovavfall till en återvinningscentral.

Tiptapps inställning är att kommunens tolkning av bestämmelserna i 15 kap. 23 och 24 §§ miljöbalken inte får något stöd i bestämmelsernas ordalydelse eller i dess förarbeten. Enligt bolaget uppställer bestämmelserna i miljöbalken alltså inte

något hinder mot att enskilda hjälper varandra med transporter av grovavfall till en återvinningscentral, under förutsättning att sådana transporter inte sker yrkesmässigt. Det betyder att inte heller 36 § i den kommunala renhållningsordningen ska ges en sådan snäv innebörd.

Det stämmer att implementeringen av olika EU-rättsakter, bl.a. det s.k. avfallsdirektivet, har haft stor inverkan på utformningen av den nationella avfallslagstiftningen – inte minst när det gäller de övergripande målen med avfallshanteringen och införandet av det s.k. producentansvaret. Den EU-rättsliga regleringen syftar dock främst till att åstadkomma ett rättsligt ramverk för hantering av avfall inom unionen och reglerar inte i detalj hur den nationella renhållningen ska vara organiserad (jfr skäl 1 i avfallsdirektivet). Som Tiptapp har redogjort för i sitt överklagande har den nationella renhållningslagstiftningen under lång tid präglats av en omfattande kommunal självbestämmanderätt, där den närmare utformningen av renhållningsorganisationen bestäms av de föreskrifter som kommunen meddelar i den lokala renhållningsordningen. Bestämmelsen i 15 kap. 23 § miljöbalken har i allt väsentligt samma innehåll som 4 § andra stycket i 1979 års renhållningslag (1979:596). Bestämmelsen ger kommunen en möjlighet – och i vissa fall en skyldighet – att delegera en del av sitt ansvar för avfallshanteringen, t.ex. genom att enskilda ges möjlighet att ombesörja transporten. Detta bl.a. för att kommunerna ska kunna ge kommunmedlemmarna en samhällsservice anpassad till vars och ens lokala och personliga behov samt att sänka kostnaderna för avfallshanteringen. (Se prop. 1978/79:205 s. 15. Jämför även det tidigare nämnda rättsfallet RÅ 1988 ref. 32).

Omständigheten att bestämmelsen i 15 kap. 23 § miljöbalken anger att kommunen ska ta hänsyn till fastighetsinnehavares förmåga att ”själva” hantera avfall kan inte, som kommunen hävdar, ges den innebörden att omhändertagandet måste vara personligt på så sätt att det endast är den hos vilken avfallet har uppkommit som själv måste ta fysisk befattning med avfallet och transportera det till avfallsanläggningen. En sådan tolkning saknar stöd i såväl förarbeten som praxis och står dessutom i strid med grundtankarna bakom avfallslagstiftningen, som varit att åstadkomma en mindre byråkratisk och mer flexibel renhållningsorganisation.

Tiptapp kan inte heller förstå på vilket sätt kommunen menar att bestämmelsen i 15 kap. 24 § andra stycket miljöbalken – som ursprungligen införts i syfte att fler fastighetsinnehavare ska kunna kompostera avfall på den egna fastigheten – begränsar den kommunala föreskriftsrätten eller utgör hinder mot att enskilda hjälper varandra med att transportera avfall till en återvinningscentral (jfr prop. 1997/98:45, del 1, s. 428 f.). Det stämmer visserligen att det vid införandet av 1999 års miljöbalk tillkom en ny bestämmelse, som innebar att kommunerna i sin renhållningsordning skulle ange under vilka förutsättningar enskilda själva fick hantera sitt avfall. Detta innebar en förändring gentemot vad som gällt enligt 9 § andra stycket i 1979 års renhållningslag, där kommunen endast hade varit skyldig att ange under vilka förutsättningar undantag – dvs. dispens – kunde medges från renhållningsordningen. Avsikten med förändringen var dock aldrig att den kommunala föreskriftsrätten i något avseende skulle inskränkas. Syftet var i stället att minska antalet ansökningar och kommunala beslut om dispens, dvs. att åstadkomma en minskad byråkrati. (Se prop. 1997/98:45, del 1, s. 429.)

Datum
2019-10-23

Beteckning
505-47922-2018

Tiptapps uppfattning – som får stöd av de yttranden som har getts in i ärendet av bl.a. Nacka och Rättviks kommuner samt av den kommunala samarbetsorganisationen Tillväxt och tillsyn – är sammantaget att kommunens tolkning av bestämmelserna i 15 kap. 23 och 24 §§ miljöbalken saknar fog. Dessa bestämmelser utgör alltså i sig inte något hinder mot att enskilda hjälper varandra med att transportera grovavfall till en återvinningscentral, så länge detta inte sker i yrkesmässig omfattning. Detta innebär i sin tur att inte heller 36 § i den kommunala renhållningsordningen kan ges en sådan snäv innebörd.

Som tidigare framgått ska det vid proportionalitetsbedömningen beaktas bl.a. om det avsedda ändamålet kan uppnås genom mindre ingripande alternativ. De allmänna intressen som kan motivera ett förbud ska också vägas mot de olägenheter som förbudet innebär för den enskilde (jfr det tidigare nämnda rättsfallet ”Parkfastigheten” NJA 2018 s. 753 p. 23 samt Högsta förvaltningsdomstolens dom den 12 februari 2019 i mål nr 5460-17 p. 28). Tiptapp vill betona att bolaget i det här ärendet inte gör gällande att kommunens lagstadgade möjligheter att meddela förbud mot verksamheter som enligt miljöbalken är otillåtna står i strid med näringsfriheten. Bolaget anser dock att den grundlagsstadgade näringsfriheten kvalificerar sig som ett tungt vägande intresse som måste beaktas vid bedömningen av om ett förbudsbeslut är proportionerligt. Det innebär att det måste krävas tungt vägande skäl för att verksamheten helt och hållet ska förbjudas och att ett sådant beslut kan meddelas först sedan andra mindre ingripande åtgärder har utretts och uttömts. I en situation likt den förevarande, där kommunen hävdar att en viss verksamhet är otillåten och vill förbjuda den, bör det ankomma på kommunen att visa att verksamheten är oförenlig med miljöbalken och att det är nödvändigt med ett förbud.

De åtgärder som bolaget vidtagit för att förhindra att tjänsten Tiptappa Bort används för att förmedla yrkesmässiga avfallstransporter kan sammanfattas enligt följande:

- Tiptapp har utformat sina användarvillkor så att det tydligt framgår att en användare endast får nyttja tjänsten och agera i egenskap av privatperson.

-Tiptapp har infört en funktion som innebär att applikationen skickar varningsmeddelanden till användare som genomför många hämtningar och uppmärksammar användaren på risken för att deras agerande kan bedömas som yrkesmässigt. Användaren mottar ett första varningsmeddelande när denne har genomfört hämtningar till ett värde av 20 000 kr och ett andra varningsmeddelande när denne passerar 40 000 kr.

- Om en användare genomför hämtningar för mer än 50 000 kr under ett och samma år, eller på annat sätt som indikerar både varaktighet och intensitet, blockeras användaren fram till nästföljande kalenderår. Under denna tid är användaren alltså förhindrad att nyttja tjänsten.

Enligt Tiptapp demonstrerar ovannämnda åtgärder att bolaget vidtar skäligen och adekvata åtgärder för att förhindra otillåtna avfallstransporter och missbruk av tjänsten. Det allmänna intresset av att förhindra yrkesmässiga transporter av avfall

kan därför uppnås på ett betydligt mindre ingripande sätt än genom ett totalförbud av en del av Tiptapps verksamhet

Skäl för beslutet

Tillämpliga bestämmelser

Enligt 15 kap. 5 § miljöbalken avses med hantera avfall att

1. Samla in, transportera, återvinna, bortskaffa eller ta annan fysisk befattning med avfall, eller
2. vidta åtgärder som inte innebär fysisk befattning med avfall men som syftar till att avfall samlas in, transporteras, återvinns, bortskaffas eller byter ägare eller innehavare

Enligt 15 kap. 20 § miljöbalken så ansvarar varje kommun för att hushållsavfall inom kommunen återvinns eller bortskaffas. Kommunen ska transportera bort avfallet från den fastighet där avfallet finns, om

1. borttransport behövs för att tillgodose såväl skyddet för människors hälsa och miljön som enskilda intressen, eller
2. fastighetsinnehavaren begär att kommunen ska transportera bort avfallet och det inte är oskäligt med hänsyn till omständigheterna

I 15 kap 24 § miljöbalken anges att om kommunen enligt 20 § eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 22 § ska ansvara för en viss hantering av avfall, får den hanteringen inte utföras av någon annan än kommunen eller den som kommunen anlitar. Detta gäller, enligt andra stycket, inte en fastighetsinnehavare som på fastigheten återvinner eller bortskaffar avfallet, om det görs utan risk för olägenhet för människors hälsa eller miljön.

3 § Kfs 2018:4 (renhållningsordningen) anger att avfallsnämnden har verksamhetsansvar, enligt 15 kap. 20 § miljöbalken, för hanteringen av hushållsavfall i kommunen, med särskilt ansvar för att det hushållsavfall som utgörs av farligt avfall samlas in och transporteras till en behandlingsanläggning. Avfallshanteringen bedrivs av Stockholm Avfall AB (renhållaren). Insamling, transport, återvinning och bortskaffande av hushållsavfall får endast utföras av den eller de entreprenörer som renhållaren anlitar för ändamålet, om inte annat särskilt anges i dessa föreskrifter.

I 12 § Kfs 2018:4 anges att hushållsavfall ska lämnas till renhållaren om inte annat sägs i dessa föreskrifter.

Länsstyrelsens bedömning

Länsstyrelsen har i detta ärende att pröva huruvida grund har förelegat för staden att meddela överklagat förbud. Länsstyrelsen delar nämndens bedömning att det inte framkommit annat än att renhållningsföreskrifterna tillkommit i laga ordning och att det därför inte finns grund för att inte tillämpa den (jfr 12 kap. 10 §

Datum
2019-10-23

Beteckning
505-47922-2018

regeringsformen). Därutöver saknar Länsstyrelsen möjlighet att inom ramen för denna prövning bedöma renhållningsföreskrifternas förenlighet med bakomliggande regler i miljöbalken och i övrigt deras laglighet.

Vidare konstateras att det överklagade beslutet är riktat mot Tiptapp AB och att Länsstyrelsen därför inte inom ramen för detta ärende kan pröva frågan om enskildas rätt att utföra transporter åt varandra.

Stockholms stad har förbjudit Tiptapp AB att förmedla transport inom Stockholms kommun av hushållsavfall till någon annan än de entreprenörer som kommunen anlitar eller har gett koncession för transport av avfall. Förbudet grundar sig på att förmedlingen anses strida mot 15 kap 20 och 24 §§ samt 3 och 12 i renhållningsordningen Kfs 2018:4. Genom den kommunala renhållningslagen (1970: 892) fick kommunerna ett principiellt ansvar för att omhänderta hushållsavfall. Syftet var att öka det allmännas inflytande över renhållningen för att motverka den tilltagande nedskräpningen. Detta regleras idag i 15 kap. 20 § miljöbalken där det anges att varje kommun ansvarar för att hushållsavfall inom kommunen återvinns eller bortskaffas. Den hantering som omfattas av 20 § får, enligt 24 §, inte utföras av någon annan än kommunen eller den som kommunen anlitar. Vidare har kommunen i sin renhållningsordning beslutat hur den ska ta sitt ansvar. I 3 § framgår att insamling och transport ska ske av den som renhållaren anlitar för ändamålet, om inte annat särskilt anges. I 12 § anges att hushållsavfall ska lämnas till renhållaren.

Som redogjorts för ovan så omfattar det kommunala monopolet hantering som innebär återvinning, bortskaffande och borttransport av hushållsavfall. Enligt 15 kap. 5 § miljöbalken så förutsätter hantering inte fysisk befattning, utan kan bestå av att åtgärder vidtas som syftar till att avfall samlas in, transporteras, återvinns, bortskaffas eller byter ägare eller innehavare.

Tiptapps verksamhet består i att tillhandahålla en annonsplattform för privatpersoner via en app. En av Tiptapps målsättningar är att, enligt vad de själva uppger, genom annonsplattformen bidra till en bättre miljö och ett bättre resursutnyttjande bl.a. genom en ökad återanvändning och en minskad mängd avfall. Den del av verksamheten som nu är aktuell, ”tiptappa bort”, innebär att det som inte kan återanvändas, hämtas upp och lämnas för återvinning och bortskaffande. Enligt definitionen av begreppet hantering i miljöbalken är det syftet med åtgärden som är avgörande. Länsstyrelsen menar därför att det är av mindre betydelse om förmedlingen innebär att en fysisk person utför ett arbete eller om det sker genom en applikation. Applikationens syfte är vidare att matcha ihop en person som avser att göra sig av med avfall (avfallsproducent) med en person som kan hämta det. Tiptapp har en betalningslösning knuten till tjänsten och tar en provision. Tjänsten har vidare en funktion för att återkoppla till avfallsproducenten att avfallet har lämnats för återvinning/bortskaffande samt ett system för att betygsätta användarna som hämtar, i syfte att hjälpa avfallsproducenten att välja avfallshämtare. När avfallet hämtas byts således innehavare och avfallet transporteras bort för återvinning eller bortskaffande. Mot bakgrund härav bedömer Länsstyrelsen att Tiptapps verksamhet utgör hantering av avfall enligt 15 kap. 5 § miljöbalken. Länsstyrelsen bedömer vidare att denna hantering omfattas

av det kommunala avfallsmonopolet enligt 15 kap. 20 § miljöbalken och att Tiptapps verksamhet, i den del som omfattas av det överklagade beslutet, därför strider mot 15 kap. 24 § miljöbalken och de kommunala renhållningsföreskrifterna. Nämnden har således haft fog för att vidta tillsynsåtgärder.

Enligt 26 kap. 9 § miljöbalken får en tillsynsmyndighet i det enskilda fallet besluta om de förelägganden och förbud som behövs för att denna balk samt föreskrifter, domar och andra beslut som meddelats med stöd av balken ska följas. Enligt andra stycket får dock mer ingripande åtgärder än vad som behövs i det enskilda fallet inte tillgripas. Detta betyder att en tillsynsmyndighet alltid ska överväga minst ingripande åtgärder först. Länsstyrelsen delar nämndens bedömning, att det saknas förutsättningar att begränsa förbudet ytterligare än vad som anges i det överklagade beslutet. Överklagandet ska därför avslås.

Du kan överklaga beslutet

Se bilaga 1.

Beslutande

Beslutet har fattats av jurist Camilla Lindholm. I den slutliga handläggningen har även miljöhandläggaren David Ekberg deltagit.

Så här hanterar vi dina personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa hittar du på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.

Kopia till:

Stockholms stad; miljoforvaltningen@stockholm.se